

ÉLETRAJZ

BÁNRÉVY Gábor
(1929-2013)

Bánrévy Gábor a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának alapító tagja 1929. július 11-én született Budapesten.

Középiskoláit a budapesti Érseki Katolikus Gimnáziumban végezte, 1947-től a Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karának hallgatója. Jogi diplomáját 1951-ben szerezte meg az - időközben megváltozott nevű - Eötvös Loránd Tudományegyetemen.

Szászy István Összehasonlító Jogi Intézetében hallgatóként demonstrátori, majd gyakornoki státuszt kapott, de polgári származása miatt a tudományos pálya elhagyására kényszerült. Előbb vállalati jogtanácsosként tevékenykedett, majd 1968-tól a Külkereskedelmi Minisztérium Jogi Főosztály főosztályvezető-helyettese, 1985-től nyugdíjazásáig a Jogi- és Titkársági Főosztály vezetője volt.

Számos jelentős nemzetközi diplomáciai konferencián, egyebek között a Szellemi Tulajdon Világszervezet (WIPO) konferenciáin képviselte hazánkat. A TRIPs egyezmény kidolgozása során a magyar delegáció vezetője volt. Több bilaterális államközi tárgyaláson jogi szakértőként (USA, EU, EFTA) vett részt.

Jelentős szerepet vállalt a nemzetközi magánjog kodifikációs munkálataiban.

Az 1960-as évek óta a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbírószág választottbírója, és évtizedeken át elnökségi tagja volt. Az *International Law Association* (ILA) magyar tagozatának elnökhelyettesi tisztét is betöltötte. 1996-ban „A nemzetközijog területén végzett kiemelkedő munkássága” elismeréseként a Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjével tüntették ki.

Az 1970-es évek elejétől visszatért a katedrára is. Kezdetben a Külkereskedelmi Főiskolán tanított, ezzel egy időben az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében szervezte meg és irányította a külkereskedelmi szakjogász képzést. 1977-1995 között a Szegedi Tudományegyetem jogi karán nemzetközi magánjogot oktatott. *Mádl Ferenc* 1978-ban kiadott úttörő

monográfiája után 1980-ban megjelent tankönyve -Magyarországon elsőként - foglalta össze és elemezte a nemzetközi gazdasági kapcsolatok jogát, így lett *„egyik megalapozója a nemzetközi gazdasági kapcsolatok jogának, mint önálló tudományos és oktatási diszciplinának”* (Vékás Lajos).

1996-tól a Kar első általános és tanulmányi dékánhelyettese volt. Ahogy azt Zlinszky János, a Kar akkori, s egyben első dékánja, találóan írta *„a kari irányítás legnehezebb, mert aprólékos, személyes sorsokra kiható, következetességet és együttérzést egyaránt igénylő területének gondját vállalta fel”*, amelyet precizitással, páratlan diplomáciai érzékkel és a hallgatók iránti empátiával teljesített.

A Karon 1996 óta tanította a nemzetközi gazdasági kapcsolatok jogát;

„{...} újszerű tankönyvével, világos és színes előadásaival, elméletet és gyakorlatot biztos kézzel

ötvözve, mint előadó, és mint vizsgáztató is megnyerte hallgatóit. Akik még hallgathatták bizonyítják, akiknek ez már nem jutott osztályrészül, hallomásból tudják, hogy professzionális, elhivatott egyetemi tanár volt{...}.” (Zlinszky János)

Több évtizedes felsőoktatási munkájának elismeréseként 2000-ben Apáczai Csere János-díjban részesült, egy évvel később az ELTE Arany Diplomát adományozott részére. 2004-ben PRO FACULTATE-díjat kapott. A keresztény szellemű jogi felsőoktatás ügyéért végzett kiemelkedő munkáját a Kar fennállásának 10. évfordulója alkalmából, 2005-ben, Pázmány Emlékéremmel ismerte el.

Személyiségnek meghatározó vonását és hitvallását híven tükrözik barátjának, Mádl Ferencnek róla írt sorai: *„Mindig a jobb jogot kerestük az életviszonyok jobb szolgálatára; s ha lehet a jogi gondolkodás igazgyöngyeit az életviszonyok tengerének parti és mélyebb vizein.”*